

مکینلی ہلم
نقاشان مکزیک

ریورا، اوروکو، سیکٹیروس
وبقیہ نقاشان مکتب رئالیسم اجتماعی

ترجمہ رضا رضایی

نشرنی

سرشناسه: هلم، مکینلی. ۱۸۹۶ م. Helm, Mackintey
 عنوان و پدیدآور: نقاشان مکزیکی (ریورا، اوروسکو، سیکنیروس
 و بقیه نقاشان مکتب رئالیسم اجتماعی) / مکینلی هلم؛
 ترجمه رضا رضایی.
 مشخصات نشر: تهران، نشر نی، ۱۳۸۹.
 مشخصات ظاهری: چهارده، ۳۷۸ ص: مصور.
 شابک: 978-964-185-041-0
 وضعیت فهرست‌نویسی: فبا
 یادداشت: عنوان اصلی: Mexican Painters
 موضوع: نقاشی‌های مکزیکی؛ نقاشان مکزیکی
 شناسه افزوده: رضایی، رضا، ۱۳۳۵ -
 رده‌بندی کنگره: ۱۳۸۷ ن ۷ ۸ / ND ۲۵۵
 رده‌بندی دیویی: ۷۹۵/۹۷۲۵۲
 شماره کتابشناسی ملی: ۱۳۱۷۱۵۸

نشر نی

نقاشان مکزیکی
 ریورا، اوروسکو، سیکنیروس
 و بقیه نقاشان مکتب رئالیسم اجتماعی
 مکینلی هلم

مترجم رضا رضایی
 چاپ اول تهران، ۱۳۸۹
 تعداد ۱۶۵۰ نسخه
 قیمت ۷۶۰۰ تومان
 لیتوگرافی باختر
 چاپ غزال
 ناظر چاپ بهمن سراج

تمامی حقوق این اثر محفوظ است. تکثیر یا تولید مجدد آن کلاً و جزفاً،
 به هر صورت (چاپ، فتوکپی، صوت، تصویر و انتشار الکترونیکی)
 بدون اجازه مکتوب ناشر ممنوع است.

شابک ۰ ۴۱ ۱۸۵ ۹۶۴ ۹۷۸

www.nashreny.com

فہرست مطالب

سخن مترجم	۹
پیش گفتار	۱
سپاسگزاری	۵
فصل اول. دکتر آتل، پیام آورِ هنر مکزیک	۹
فصل دوم. نخستین فرسکوها	۴۱
فصل سوم. دیگو ریورا	۷۳
فصل چهارم. خوسہ کلیمتہ اوروسکو	۱۱۱
فصل پنجم. سیکنیروس و دیوارنگاران جوان تر	۱۵۳
فصل ششم. در تصاویر در پی چہ باید بود	۱۸۵
فصل ہفتم. نئوکلاسیسیسم	۲۰۳
فصل ہشتم. مکزیکی گرایی	۲۲۹
فصل نہم. انتزاع، خوابگردی و سوررئالیسم	۲۶۹
فصل دہم. ہنرمندان چاپگر	۳۱۱
پس گفتار	۳۴۱
نام نامہ	۳۴۵

فهرست تصویرهای سیاهوسفید

- لا پاترونا [مادر] دو
- دوکو روی چوب، ۱۹۳۹. داوید آلفارو سیکثیروس
- دکتر آتل ۹
- طراحی با مرکب، ۱۹۴۰. کارلوس اوروسکو رومرو
- کاریکاتورهایی از نشریه *El Chicomte* ۱۳
- سنگچاپ، ۱۸۷۱. خوسه گونادالوپه پوسادا
- گوشه‌ای از یک نقاشی دیواری پولکریا در لوس توروس، مکزیکوسیتی ۱۹
- رنگ روغن روی سیمان
- رتابلویی نذر مسیح کودک، به مناسبت نجات همسر نذرکننده از یک بیماری مهلک. ۲۰
- رنگ روغن روی حلب
- پرتره خود نقاش به آبی ۲۷
- رنگ آتل، ۱۹۳۷. دکتر آتل
- ساپاتا ۳۳
- فرسکو، ۱۹۳۰. دیگو ریورا
- ساپاتا ۳۴
- رنگ روغن روی بوم، بی تاریخ. خوسه کلیمته اوروسکو
- پرتره خود نقاش ۳۷
- تمپرا روی چوب، ۱۹۲۳. آدولفو پست مانوگارد
- رامون آلو د لا کانال ۴۱
- طراحی با مرکب، ۱۹۴۰. کارلوس اوروسکو رومرو
- پرتره خود نقاش ۴۳
- سنگچاپ، بی تاریخ. داوید آلفارو سیکثیروس
- پرتره یک هم‌قطار ۴۷
- تمپرا روی چوب، ۱۹۳۲. خولیان پونسه (۱۴ ساله)
- لاس لواندیراس [رختشوها] ۵۵
- فرسکو، وزارت آموزش، مکزیکوسیتی، ۱۹۲۳. ژان شارلو

- ۶۱ پیامبر و چهار انجیل نویس.
چو بچاپ، ۱۹۳۲. لٹوپولندو میندس
- ۶۵ خداوندگار چالما.
گوشه ای از فرسکو، آموزشگاه آمادگی، مکزیکوسیتی، ۱۹۲۳. فرناندو لئال
- ۶۹ پرترة آنتیا.
نقاشی خونرنگ روی کاغذ پوست برنجی، بی تاریخ. دیگو ریورا
- ۷۳ دیگو ریورا.
طراحی با مرکب، ۱۹۳۹. کارلوس اوروسکو رومیرو
- ۷۷ پرترة کودک مکزیکی.
طراحی با مداد، بی تاریخ. انژلین بلوف
- ۸۷ بازار.
فرسکو، وزارت آموزش، مکزیکوسیتی. دیگو ریورا
- ۸۸ روز مردگان.
فرسکو، صحن اعیاد وزارت آموزش، مکزیکوسیتی. دیگو ریورا
- ۹۱ اول ماه مه در مکزیک.
فرسکو، وزارت آموزش، مکزیکوسیتی. دیگو ریورا
- ۹۷ راهب بد و راهب خوب.
فرسکو، کاخ کوریس، کیرناواکا. دیگو ریورا
- ۱۰۱ واکناسیون.
فرسکو، انستیتیوی هنر دیترویت، ۱۹۳۳. دیگو ریورا
- ۱۰۲ تئونانٹیک.
رنگ روغن روی کاغذ پوست برنجی، بی تاریخ. دیگو ریورا
- ۱۱۱ خوسه کلیمته اوروسکو.
طراحی با مرکب، ۱۹۳۹. کارلوس اوروسکو رومیرو
- ۱۱۵ بمب افکن شیرجه رو، با تصویر خود نقاش.
فرسکو، ۱۹۴۰. خوسه کلیمته اوروسکو
- ۱۲۵ مبلغ فرقة فرانسیسکان.
فرسکو، نو سپیسو کابانیاس، گونادالاخارا. خوسه کلیمته اوروسکو
- ۱۳۳ آمدن کتسالکوتاتل.
فرسکو، کتابخانه بیکر، ۱۹۳۳. خوسه کلیمته اوروسکو

- ۱۳۴ کورنِس
فرسکو، ئوسپیسو کابانیاس، گوئادالاخارا. خوسه کلیمته اوروسکو
- ۱۳۹ نخستین نبرد انقلاب
فرسکو، کاخ دولتی، گوئادالاخارا. خوسه کلیمته اوروسکو
- ۱۴۰ گوشه‌هایی از کنگره ملل
فرسکو، کاخ دولتی، گوئادالاخارا. خوسه کلیمته اوروسکو
- ۱۴۳ عناصر اربعه
فرسکو، گنبد ئوسپیسو کابانیاس، گوئادالاخارا. خوسه کلیمته اوروسکو
- ۱۴۴ یادآوری دوران آرتیک
فرسکو، ئوسپیسو کابانیاس، گوئادالاخارا. خوسه کلیمته اوروسکو
- ۱۵۳ داوید آلفارو سیکئیروس
طراحی با مرکب، ۱۹۳۹. کارلوس اوروسکو رویرو
- ۱۵۵ پرتره خود نقاش
رنگ روغن روی بوم، تاکسکو، ۱۹۳۰. داوید آلفارو سیکئیروس
- ۱۵۶ کودک نارائوماره
دو کو روی چوب، ۱۹۳۹. داوید آلفارو سیکئیروس
- ۱۶۱ گوشه‌ای از یک نقاشی دیواری ناتمام
دو کو روی سیمان، مکزیکوسیتی، ۱۹۴۰. داوید آلفارو سیکئیروس و همکارانش
- ۱۶۲ زندگی در معادن
گوشه‌ای از یک فرسکو، بازار آبلاردو رودریگس، مکزیکوسیتی. آنتونیو پوخول
- ۱۶۹ مصادره اراضی نفت خیز
فرسکو، دبیرستان میچوناکان، مکزیکوسیتی، ۱۹۴۰. پل اوهیگینز
- ۱۷۰ ماهی کوچولو
گوشه‌ای از یک فرسکو، مدرسه ملچور اوکامبو، مکزیکوسیتی. خولیو کاستیانوس
- ۱۸۵ پرتره خود نقاش
طراحی با مرکب، ۱۹۳۹. کارلوس اوروسکو رویرو
- ۱۸۹ دست‌ها: اتودی در خط
طراحی با مرکب، ۱۹۳۹. گیرمو میا
- ۱۹۰ دختر با پرنده: اتودی در تناسبات مکزیکی
آبرنگ، ۱۹۳۹. خسوس گبرور گالوان

۱۹۵	زنان با ربوسو: اتودی در ریتم. سنگچاپ، بی تاریخ. فرانسیسکو دوسامانتیس
۱۹۹	طبیعت بیجان: اتودی در سازمان بندی. رنگ روغن روی بوم، ۱۹۳۷. روفینو تامایو
۲۰۰	زن و کودک: اتودی در بافت ها. آبرنگ، ۱۹۳۸. کارلوس اوروسکو رومرو
۲۰۳	مایل رود ریگس لوسانو. طراحی با مرکب، ۱۹۳۹. کارلوس اوروسکو رومرو
۲۰۷	لا کونسیسیون. رنگ روغن روی بوم، ۱۹۳۹. خیسوس گېرو گالوان
۲۰۸	آل سومبادور. آبرنگ، ۱۹۳۹. خیسوس گېرو گالوان
۲۱۵	آل وستا پادور. طراحی مرکبی با آبرنگ، ۱۹۳۵. فیدریکو کانتو
۲۱۹	پرتره خود نقاش. رنگ روغن روی بوم، ۱۹۳۸. فیدریکو کانتو
۲۲۰	خانم شهرستانی. تمبرا روی چوب، ۱۹۲۴. آبرانام آنخل
۲۲۳	پرتره یک نقاش. رنگ روغن روی بوم، بی تاریخ. مایل رود ریگس لوسانو
۲۲۹	آنتونیو رونیس. طراحی با مرکب، ۱۹۳۹. کارلوس اوروسکو رومرو
۲۳۱	تئوناناس. رنگ روغن روی بوم، ۱۹۳۸. روفینو تامایو
۲۳۵	نیویورک از بالکن. رنگ روغن روی بوم، ۱۹۳۸. روفینو تامایو
۲۳۵	میوه فروش ها. رنگ روغن روی بوم، ۱۹۳۸. روفینو تامایو
۲۴۱	پرتره کاتی. رنگ روغن روی بوم، ۱۹۴۰. ماریا ایسکیردو

- ۲۴۵ اسب‌های کوچک سیرک.
گواش، ۱۹۴۰. ماریا ایسکیردو
- ۲۴۹ فریره‌ها.
آبرنگ، ۱۹۳۹. راثول اوریبه
- ۲۵۷ فیستا دیپورتیوا.
رنگ روغن روی بوم، ۱۹۳۸. آنتونیو رونیس
- ۲۶۳ تانا خسوکریستو.
رنگ روغن روی بوم، بی‌تاریخ. فرانسیسکو گوئیتیا
- ۲۶۹ کارلوس میردا.
طراحی با مرکب، ۱۹۳۹. کارلوس اوروسکو رومرو
- ۲۷۳ انتزاع.
آبرنگ، ۱۹۳۲. کارلوس میردا
- ۲۷۷ یکی از ده انوانسیون تجسمی روی تم عشق.
آبرنگ، ۱۹۳۹. کارلوس میردا
- ۲۸۷ من و فولانگ-چانگ.
رنگ روغن روی جسو، ۱۹۳۷. فریدا کالو
- ۲۹۱ زندگی پیش از تولدم.
رنگ روغن روی حلب، بی‌تاریخ. فریدا کالو
- ۲۹۵ نمای شهر مورلیا.
رنگ روغن روی بوم، ۱۹۳۹. آگوستین لاسو
- ۳۰۱ پرتره خود نقاش.
رنگ روغن روی بوم، ۱۹۴۰. گیرمو میسا
- ۳۰۷ بازار عروسک.
گواش روی کاغذ، ۱۹۳۹. گیرمو میسا
- ۳۱۱ گابریل فرناندیس لیدسما.
طراحی با مرکب، ۱۹۳۹. کارلوس اوروسکو رومرو
- ۳۱۷ معجزه با آبی و خاکستری.
تکچاپ، ۱۹۳۶. گابریل فرناندیس لیدسما
- ۳۲۱ پرتره خود نقاش.
اچینگ و آکواتینت، ۱۹۳۹. فرانسیسکو واسکیس

..... ۳۲۵	معمر راز. سنگچاپ در مایه‌های ملایم، بی‌تاریخ. خوسه چاوس مورادو
..... ۳۲۹	نخستین اعتصاب. سنگچاپ، ۱۹۳۷. لئوپولدو میندس
..... ۳۳۳	پرتره خود نقاش. سنگچاپ، ۱۹۳۹. خیسوس اسکوبدو
..... ۳۳۵	پرتره آیا کتوت. سنگچاپ، بی‌تاریخ. میگل کوواریویاس

فهرست تصویرهای رنگی

یکی از دیوارنگاری‌های جنگل چیاباس.

عزیمت کسالکوتاتل.

اثر خوسه کلیمنته اوروسکو

حیوانات.

اثر روفینو تامایو

دوفریدا.

اثر فریدا کالو

قطعه‌ای از روایت تمدن امریکا.

اثر خوسه کلیمنته اوروسکو

پرومیتئوس.

اثر خوسه کلیمنته اوروسکو

آمدن کسالکوتاتل.

اثر خوسه کلیمنته اوروسکو

قطعه‌ای از رؤیای عصر یکشنبه در آلامدا.

اثر دیگو ریورا

انسان در آتش.

اثر خوسه کلیمنته اوروسکو

افسانه کسالکوتاتل.

اثر دیگو ریورا

سخن مترجم

بعد از جنگ جهانی اول، نقاشی در مکزیک به نهضت هنری قدرتمند و تأثیرگذاری تبدیل شد. از دیوارنگاری‌های یادمانی دیگو ریورا، خوسه کلیمته اوروسکو و داوید آلفارو سیکنیروس گرفته تا تابلوها و طرح‌های گالوان، کانتو، میسا، تامایو و اوروسکو رومرو، همه و همه اجزای سنت هنری واحدی به شمار می‌روند.

این کتاب به همین سنت یا راه و رسم می‌پردازد. هنرمندان، آثارشان، زمینه‌های اجتماعی و سیاسی، و ارتباط نقاشان مدرن با سنت‌های اروپایی و مکزیکی بررسی شده است. نویسنده کتاب که کارشناس برجسته هنر نقاشی بود خودش بیشتر هنرمندان مکزیک را از نزدیک می‌شناخت. از این رو، با زبان راحت و درک عمیقی درباره هنرمندان مهم مکزیک سخن گفته است.

عوامل بسیاری در شکل‌گیری نهضت هنری مکزیک دخیل بوده‌اند: انقلاب، رژیم پس از انقلاب، سندیکای هنرمندان که به همت سیکنیروس پا گرفت و هنرمندان را برای همکاری در چارچوب سبک ملی قدرتمندی متشکل کرد، عقاید سیاسی ریورا و تأثیر این عقاید بر کار هنری او، همدلی و همراهی اوروسکو، رشد و بانندگی نقاشان جوان، طرز زندگی هنرمندانی که با دست‌مزد کم آثار هنری پدید می‌آوردند، پیوند هنر زمانه با هنر بومی و تاریخی، کشف دوباره تکنیک‌های دیوارنگاری، حمایت دوستداران هنر، حضور نیروهای مذهبی و غیرمذهبی در آثار اولیه، و عوامل متعدد دیگر، که نویسنده کتاب

شناخت عمیقی از همه این‌ها داشته است. چاپ تقریباً ۹۰ تصویر از آثار هنرمندان (حدود ۴۰ هنرمند) نیز گستره نقاشی مکزیک را به خوبی نشان می‌دهد.

مکینلی هلم موقعیت منحصر به فردی داشته، و هنگام نگارش کتاب، هم با برجسته‌ترین نقاشان مکزیک دیدار و گفت‌وگو کرده و هم آثارشان را دیده و نقد کرده است. به همین سبب، کتاب او امروزه بهترین مقدمه برای شناخت هنر و هنرمندان مکزیک در دهه‌های ۱۹۳۰ و ۱۹۴۰ به شمار می‌آید. این دوره‌ای است که از آن به عنوان رنسانس هنری مکزیک یاد می‌شود. به نظر بسیاری از کارشناسان، این نهضت هنری یکی از بزرگ‌ترین نهضت‌های هنری قرن بیستم بوده است. در این نهضت نیز گرایش‌ها، شخصیت‌ها و آثاری به چشم می‌خورده‌اند که در تکوین هنر مدرن نقش داشته‌اند، و نویسنده کتاب با ژرف‌بینی تاریخی و قضاوت عالی هنری‌اش زمینه‌ها و اطلاعات بسیار سودمندی در اختیار علاقه‌مندان و خوانندگان قرار داده است.

با تشکر از مدیر و کارکنان نشر نی، که کتاب را به شکلی شایسته به سامان رساندند، امیدوارم این ترجمه به کار هنردوستانی بیاید که ارتقا و بالندگی هنر در سرزمین‌مان دغدغه آن‌هاست. از فرشاد مزدرانی که متن را پیش از انتشار خواند تشکر می‌کنم، و تقدیر می‌کنم از زحمت‌ها و دلسوزی‌های خانم افسانه روش که برای آماده‌سازی این کتاب وقت بسیار گذاشت.

رضا رضایی

تابستان ۱۳۸۷

پیش‌گفتار

(برای کاترین ویتمن)

کاترین عزیز،

در پاییز ۱۹۳۹ که در میان دوستانم صداهایی بلند شد و خواستند مطالب بیشتری دربارهٔ نقاشان مکزیک بدانند، صدای تو یکی از ماندگارترین و دلگرم‌کننده‌ترین صداها بود. گفתי چیزی که می‌خواهی کتابی است پرمحتوا و مصور که به کارهای دیگو ریورا، خوسه کلیمته اوروسکو و داوید آلفارو سیکشیروس منحصر نشود.

البته دربارهٔ این سه هنرمند، که معروف‌ترین هنرمندان مکزیک در ایالات متحده هستند، می‌خواستی بیشتر بدانی، اما دربارهٔ همتایان این سه هنرمند نیز می‌خواستی چیزهایی بدانی. هیچ خبر نداشتی که تعداد این هنرمندان چه زیاد است! به تو گفتم سعی می‌کنم آن‌ها را در حدی که می‌شناسم معرفی کنم و در صورت امکان جایگاه‌شان را در آن جنبشی به تو نشان بدهم که بعد از وقفه‌ای طولانی به تولد دوباره هنر مکزیک منجر شد.

لوقا موقعی که یارانش از او خواستند انجیل تازه‌ای بنویسد، شروع کرد به دنبال کردن سیر همهٔ وقایع، آن هم با دقت و با نظم. من سعی کرده‌ام مثل او عمل کنم. اما سیر هنر مکزیک سراسر است و یکنواخت نبوده. تاریخ این هنر را اگر تقویمی دنبال کنیم به نتیجهٔ چندانی نمی‌رسیم. مکزیکی‌های معاصر به سنتی بومی متکی‌اند که بیش از دوهزار سال قدمت دارد و در برهه‌هایی به کمال هنری نیز رسیده، اما خود هنرمندان مکزیک

می‌گویند فقط از چند منبع تأثیر پذیرفته‌اند؛ به دنبال همین‌ها رفته‌اند و از آن‌ها تبعیت کرده‌اند. دوتا از این منابع مکزیکی‌اند: یکی هنر مردم باستان که پیش از ورود اسپانیایی‌ها زندگی می‌کردند، و دیگری هنرهای سنتی فولکلوریک. هنرمندان مکزیک خود را وامدار راهبان و کشیشانی نیز می‌دانند که در نمازخانه‌ها و خلوتگاه‌های دیرهای دوره استعمار بر دیوارها نقاشی می‌کردند. از سه قرن هنر آکادمیک تقلیدی که، تا قبل از احیای هنر مکزیک، پشت سه پایه‌ها اجرا می‌شد به گفته خودشان اصلاً تأثیری نپذیرفته‌اند.

بررسی سنجیده هنر مکزیک تا قبل از ورود اسپانیایی‌ها کار باستان‌شناسان است، اما شاید من بتوانم شمه‌ای از مضمون‌های غنی آن را برای توضیح بدهم. همان‌طور که خودت می‌دانی، فرهنگ‌های باستانی بسیاری در مکزیک وجود داشته. در هر فرهنگ هم شکل‌های تجسمی تنوع داشته‌اند. پژوهشگر هنر باستانی مکزیک حتماً بین آرتک، تولتک و مایا فرق می‌گذارد، همین‌طور بین ساپوتک، میختک و اولمک. در زیرلایه‌های این فرهنگ‌های بزرگ، بقایای جوامع ابتدایی تری نهفته است که سه‌هزار سال قدمت دارند. حتی اقوام قدیمی اعصار دور شکل‌هایی پدید آورده‌اند که حجم‌پردازی هنرمندانه‌ای داشته‌اند. در موزه ملی در مکزیکوسیتی، و در محوطه‌های حفاری، مانند مونته آلبان و چیچن-ایتسا، هزاره‌های هنری باستانی مکزیک در معرض تماشاست. دیوارنگاری‌های باستانی در معابدی که به‌دقت خاکبرداری شده‌اند محفوظ مانده‌اند. در طومارهای تذهیب‌شده، نقاشی‌های توصیفی و مستندگونه‌ای برای ما باقی مانده است. نقاشان مکزیک برای آشناسدن با هنر بومی‌شان زیاد به این منابع مراجعه می‌کنند. مثلاً در این کتاب خواهی خواند که بعضی از نقاشان مدرن مکزیک به شکل‌های مایا توجه خاصی نشان داده‌اند. شاید برای جالب باشد که بدانی بسیاری از ویژگی‌های هنر مایا را در بقایایی که جمع‌آوری شده‌اند به صورت‌های مختلفی می‌توان دریافت. هنرمند مایا به فوت و فن کارش اعتقاد داشت. برای رسیدن به کمال و خلوص خط، طرح‌های خود را مدام تصحیح می‌کرد و می‌پیراست. با مسائل مربوط به سطح و فضا همواره کلنجار می‌رفت. کسی که ذائقه‌اش به شکل‌های کلاسیک خو گرفته باشد شاید از وسواسی که در طرح‌های مایا به کار رفته است خوشش نیاید، اما کسی نمی‌تواند بگوید که هنرمند مایا در سطوح کارش قسمت‌هایی را زاید یا خالی گذاشته است. هنرمند مایا از قراردادهای

نمادها و شکل‌های انتزاعی استفاده می‌کرد، طوری که هنرش به نوعی زبان هیروگلیف بدل می‌شد. می‌توان گفت که موجودیتش همان خدمتش به معبد بوده، و می‌خواستہ تعالیم سلسله‌مراتبی را بی‌واسطه ارائه و انتقال بدهد. از همین‌رو، کارش به تعبیری روایی بود. اما چون فقط راوی نبود، بلکه هنرمند هم بود، بداعت و انعطافی به شکل‌ها می‌داد که اغلب با احساس توأم بود. همهٔ این کیفیت‌ها را در بهترین آثار نقاشی مکزیک نیز می‌توان دید: پایبندی به فوت و فن‌ها و مهارت‌ها، احترام به حق تماشاگر برای لذت‌بردن از تماشا، و صورت‌بندی امساک‌آمیز شکل‌ها به همراه تنوع در احساس و عاطفه.

اگر بخواهیم تأثیرات جدیدتر را در کار نقاشان معاصر تشخیص بدهیم، لازم است کمی جلوتر بیایم. روحیهٔ مبتکر مکزیکی از اجزا و عناصر طراحی معمارانهٔ دورهٔ استعمار نیز آزادانه توشه‌هایی برگرفت. هم به معنای حقیقی کلمه و هم به معنای مجازی‌اش، طلا خرج مطلای باروک اسپانیایی کرد. هم نقاشان دورهٔ استعمار و هم جانشینان پرزرق و برق آن‌ها در دورهٔ پورفیریو دیاس عمداً و عامداً تصاویرشان را از آثار اسپانیایی و ایتالیایی اصل کپی می‌کردند. بجز سه چهار هنرمند که کم‌وبیش دست به تجربه‌های جدیدی زدند، و من در فصل اول دربارهٔ‌شان صحبت کرده‌ام، دیگر در مکزیک خبری نبود، و نمی‌شود توضیح داد که نقاشی سه‌پایه‌ای چه‌گونه در یک دورهٔ بیست‌ساله آن تحول مهم را از سر گذرانند. نه لویی اوژن بودن بود که به کلود مونه الهام ببخشد، نه ژاک لویی داوید که ژان اوگوست دومینیک انگر را به حرکت درآورد. در آغاز قرن بیستم، فقط پیشه‌وران و صنعتگران دستی بودند که شکل‌های جدید و بدیعی پدید می‌آوردند: اسباب و اثاث منزل، اسباب‌بازی، منسوجات، ظروف سفالی، تزیین‌های دیواری برای پیاله‌فروشی‌ها، و نقاشی‌های نذری روی حلب برای نمازخانه‌هایی که به یاد قدیسان مورد علاقه ساخته شده بودند.

اگر کسی نقاش بود و می‌خواست تکنیک‌های جدید را یاد بگیرد، می‌بایست به اروپا برود، با پیکاسو و مودیلیانی دیدار کنند، و با آثار امپرسیونیست‌ها و پست‌امپرسیونیست‌های فرانسوی آشنا بشود. بسیاری از نقاشان مکزیک همین کار را کردند. آثارشان هم در برهه‌هایی کاملاً تأثیرپذیری‌شان را نشان می‌داد، اما بسیاری دیگر، که تعدادشان بیشتر بود، یگراست به سراغ منابع بومی رفتند و در ایالت‌ها و شهرستان‌ها با دو نوع طراحی روبه‌رو شدند: یکی برخاسته از سنت‌های نامیرای دوران

پیش از ورود اسپانیایی‌ها، که در تزیین اشیاء مصرفی روزمره یافت می‌شد، مانند انواع سفالینه و دست‌بافته؛ دیگری جریان بدوی و ناتورالیستی هنرِ بازنمایانه، که فی‌نفسه و کودک‌وار از هر سنتی آزاد بود. بسیاری از نقاشان جوان ایده‌های تجسمی مشخصاً مکزیکی‌شان را از همین منابع بومی اخذ کرده‌اند.

جوان‌ها در مکزیک معمولاً می‌گویند ریورا نقاش کلاسیکی است با گرایش‌های رمانتیک، و اوروسکو نقاشی است جامع با گرایش‌های باروک؛ می‌گویند ظهور «مکزیکی‌گرایی» در نقاشی ریورا تصادفی است و از موضوع و مضمون فراتر نمی‌رود؛ و می‌گویند اوروسکو نابغه نادری است که به تجربه خودش جامعیت می‌بخشد، و از او هم نمی‌شود انتظار داشت کیفیت‌های مشخصاً مکزیکی را در کار خود نشان بدهد. اما این جوان‌ها خودشان را مکزیکی می‌دانند، نه به صورت تصنعی و ظاهری، بلکه به صورت عمقی و روحی. جالب توجه است که با پس‌زمینه‌ای آن‌همه دور، و در «محیطی» که هنوز همدل و هوادار بسیار پیدا نکرده است، نقاشان جوان توانسته‌اند شکل‌هایی در هنر خود خلق کنند که به‌رغم تنوع و کثرت، از حیث نمود کاملاً ملی‌اند.

همان‌طور که می‌بینی، جنبش جدید نقاشی در مکزیک نتیجه شکوفایی سیر بی‌وقفه تکوین هنر بومی نیست، بلکه بیشتر نوعی بازگشت ناگهانی احساس، ذوق، ذائقه و آگاهی است، آن هم بعد از وقفه‌ای که مشخصه‌اش فقط تقلید آسوده و رضایت‌مندانه بود. پس، من هم روایت‌م را ناگهانی آغاز می‌کنم، ناگهانی‌تر از آنچه شاید تو بپسندی. روایت من نه از مردگان بلکه از زندگان شروع می‌شود. با این حال، ناگزیری چنین آغازی شاید برای تو، در نهایت، خودش نمادین به نظر برسد.

دوستدارت

مکینلی هلم

بروکلین، ماساچوستس

۱۵ نوامبر ۱۹۴۰

سپاسگزاری

مسرور و ممنونم که بیش از چهل هنرمند مکزیکی که با آن‌ها آشنایی داشته‌ام بی‌شائبه به من کمک کرده‌اند. هم با خلق تعداد زیادی اثر ممتاز نوشتن این کتاب را ضروری کردند و هم با مهمان‌نوازی و ارائه سخاوتمندانه منابع و مآخذ به تدوین کتاب کمک کردند.

از دوشیزه اینیس امور، مالک و مدیر گالری در آرت هسپانیا [گالری هنر مکزیکی] در مکزیکوسیتی، تشکر می‌کنم که ترتیبی داد من با این همه نقاش در محیطی صمیمانه دیدار کنم. همچنین تشکر می‌کنم از خانم دل وایه، سرپرست گالری هنر دانشگاه؛ آقای آلبرتو میسراجی از مینرال در پوبلیکاسیونس [مرکز انتشارات]؛ آقای سامبل مارتی، هنرمندی در عرصه موسیقی، که هم آغازگر بسیاری از کشف‌ها و دریافت‌هایم در حوزه هنرهای تجسمی بود و هم در این کشف‌ها و دریافت‌ها شریک و همراهم بود.

طرح‌های آغاز فصل‌ها همه کار کارلوس اوروکو و مورو هستند. هشت تای آن‌ها قبلاً در کتابچه ۱۳ نقاش مکزیکی چاپ شده بودند که در سال ۱۹۳۹ در مکزیکوسیتی منتشر شده بود. دوتای دیگر را او اختصاصاً برای کتاب حاضر کشید. اصل این اتودهای پرتره همه مال من است. بیشتر عکس‌هایی که از نقاشی‌های دیواری و سه‌پایه‌ای در کتاب چاپ کرده‌ام کار استودیوهای مایزل آلوارس براوو، ابرائام گونسالس، ادوین جانسن، لوئیس لیمون و خوتان آرائوس لوملی و نیز فورتو گومس مکزیکوسیتی هستند. سنگچاپ‌ها و اچینگ‌های فصل آخر کتاب را رابرت ام. کتلین (جونور) عکس‌برداری کرده است.

سپاسگزارم از شرکت کاویسی-فرید که اجازه داد از مقدمه پرتره آمریکا اثر دیگو

ریورا مطالبی را نقل کنم؛ همچنین شرکت مکمیلان اجازه داد از مقدمهٔ جان تیلر آرمزبر کتاب چهار حصار: خاطرات یک باغبان اثر کلر لیتن استفاده کنم. از آقا و خانم هنری ام. وینتر (نیویورک) و دوشیزه آنا پنی (بوستن) تشکر می‌کنم که در تنظیم دست‌نوشته‌ها، چه در کشور و چه در خارج از کشور، کمک کردند.

مکینلی هلم